

Sygn. akt II C 521/18

2) W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Bogumiła Brzezinka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2019r. w R.

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasa Oszczędnościowo-Kredytowej Ziemi (...) z siedzibą w C.

przeciwko G. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **92.140,84 zł** (dziewięćdziesiąt dwa tysiące sto czterdzieści złotych 84/100) z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 12 grudnia 2018 r do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **5.914,27 zł** (pięć tysięcy dziewięćset czternaście złotych 27/100) tytułem odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie wyliczonych od następujących kwot:

- 92.690,84 zł od dnia 28 06 2018 r do 12 07 2018 r

- 92.440,84 zł od dnia 13 07 2018 r do 16 08 2018 r

- 92.340,84 zł od dnia 17 08 2018 r do 13 09 2018 r

- 92.240,84 zł od dnia 14 09 2018 r do 14 11 2018 r

- 92 190,84 zł od dnia 15 11 2018 r do 11 12.2018 r ;

3. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.052 zł (dziesięć tysięcy pięćdziesiąt

dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Sygn akt II C 521/18

UZASADNIENIE

Powód **Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa Ziemi (...)** z siedzibą w C. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 92.690,84 zł z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W piśmie procesowym z dnia 20 12 2018 r (k 53) powód ograniczył żądanie o kwotę 550 zł , wpłaconą przez pozwanego po wniesieniu pozwu , domagając się zasądzenia :

- kwoty 92.140,84 zł tytułem należności głównej
- 5.914,27 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych od dnia wniesienia pozwu tj 28 06 2018 r do dnia 11 12 2018 r
- odsetek umownych od kwoty 92.140,84 zł w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 12 12 2018 r do dnia zapłaty
- zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł , że powód udzielił pozwanemu pożyczki na podstawie umowy pożyczki konsolidacyjnej nr 5/03/17/09/P z dnia 24 03 2017 r . Celem pożyczki była spłata zobowiązań pozwanego wobec innych instytucji finansowych .Całkowita kwota pożyczki wynosiła 95.000 zł .Pozwany nie uiszczał w terminie rat do zapłaty których był zobowiązany. Umowa pożyczki została wypowiedziana a rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 8 06 2018 Po skierowaniu sprawy do sądu pozwany dokonał wpłat w łącznej kwocie 550 zł która została zarachowana na poczet odsetek karnych i umownych.

Pozwany **G. P.** wniósł o oddalenie powództwa podnosząc że powód nie rozliczył prawidłowo wszystkich rat wpłaconych przez pozwanego a nadto powód zastosował wygórowane koszty pożyczki przez doliczenie dodatkowych opłat w postaci ubezpieczenia pożyczki. W przypadku zasądzenia należności pozwany wniósł o rozłożenie jej na raty na podstawie art. 320 kpc w zw z art. 5 kc z uwagi na jego trudną sytuację materialną. W uzasadnieniu pozwany podniósł , że brak podstaw prawnych do naliczania przez powoda dodatkowych kosztów, które stanowią rzekomo koszty przygotowania i obsługi pożyczki. W rzeczywistości są to koszty dodatkowego oprocentowania celem ominięcia odsetek maksymalnych ustalonych w przepisach o kredycie konsumenckim. Brak podstaw do naliczania nieokreślonych kosztów ubezpieczenia pożyczki. Żądane koszty dodatkowe są niezgodne z art. 33 a i 36 ustawy z dnia 12 maja 2011 r o kredycie konsumenckim. Suma wszystkich opłat nie może przekraczać odsetek maksymalnych ustalonych zgodnie z art. 481 § 2 ¹ kc oraz, że koszty te nie mogą być większe niż 25% kwoty pożyczki. Roszczenie powoda w tym zakresie jest nieuzasadnione. Dochodzona prowizja bezprawnie zwiększa zysk powoda .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Na podstawie umowy pożyczki konsolidacyjnej z ubezpieczeniem Nr 5/03/17/09/9 z dnia 24 03 2017 r powód udzielił pozwanemu pożyczki w łącznej kwocie 95.000 zł na spłatę zobowiązań pozwanego wobec innych instytucji finansowych . Wypłata pożyczki zgodnie z umową miała nastąpić na poczet trzech rachunków wskazanych przez kredytobiorcę w kwotach 37.528 zł , 43.013 zł i 1.787 zł a nadwyżka w wysokości 12.677 zł ponad kwotę konsolidacyjnych zobowiązań miała być przelana na rachunek wskazany przez pożyczkobiorcę. Umowa pożyczki zawarta została do dnia 15 03 2025 r . Pożyczka miała być spłacana w miesięcznych ratach po 1.317 zł zgodnie z harmonogramem. Pożyczka podlegała oprocentowaniu wg zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień zawarcia umowy 7,5% w skali roku. W pkt 29 umowy (...) zastrzegł prawo do wypowiedzenia umowy z 30 dniowym terminem wypowiedzenia w przypadku stwierdzenia , że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane a także gdy pożyczkobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej 2 pełne okresy płatności po uprzednim wezwaniu do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy.

(dowód umowa pożyczki z dnia 24 03 2017 r k 30 – 37, regulamin udzielania kredytów i pożyczek konsumenckich k 64-76)

Pismem z dnia 20 02 2018 r powód wzywał pozwanego do zapłaty zadłużenia . Pozwany w odpowiedzi pismem z dnia 22 03 2018 r poinformował powoda o swojej sytuacji materialnej podając że nie ma możliwości spłaty powstałego zobowiązania z uwagi na pogorszenie się stanu zdrowia i utraty pracy zarobkowej . Zaproponował zmniejszenie o połowę raty kredytu . Kolejnym pismem z dnia 3 04 2018 r zaproponował spłatę na poziomie 100 zł – 250 zł miesięcznie z uwagi na wysokość świadczeń emerytalnych – urlop górniczy oraz inne zadłużenia wymagające spłaty.

(dowód pisma pozwanego k 57, 58)

Powód zaproponował w piśmie z dnia 12 04 2018 r zmniejszenie rat do kwoty po 990 zł miesięcznie proponując złożenie stosownego wniosku oraz dokumentacji niezbędnej do oceny zdolności kredytowej.

(dowód pismo powoda k 61)

Pismem z dnia 8 05 2018 r pozwany został zawiadomiony o wypowiedzeniu umowy pożyczki W piśmie poinformowano pozwanego, że umowa została wypowiedziana a termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od daty doręczenia tego pisma pozwanemu. Po upływie tego terminu umowa zostanie rozwiązana a należność z umowy stanie się wymagalna wraz z odsetkami i kosztami. W piśmie poinformowano o kwocie zaległości związanej z udzieleniem pożyczki która wynosiła 6.453,11 zł . W piśmie poinformowano o możliwości ubiegania się o renegotiację umowy pożyczki w tym także w zakresie ustalenia sposobu spłaty zadłużenia . (dowód zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k 29) .

Po skierowaniu sprawy do sądu pozwany dokonał wpłat w łącznej kwocie 550 zł która została zarachowana na poczet odsetek karnych i umownych.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany G. P. jako konsument, w dniu 5 marca 2017 r. zawarł z powodem umowę pożyczki na okres do 15 03 2025 r . Umowa ta przewidywała, iż całkowita kwota pożyczki miała obejmować sumę 95.000 złotych ,a szacunkowy całkowity koszt pożyczki wynosił 52.196,36 zł. Prowizja z tytułu udzielenia pożyczki wynosiła 5.225 zł . Zabezpieczeniem pożyczki było przystąpienie do ubezpieczenia . Koszt zabezpieczenia wynosił 15.539 zł . Pozwany zobowiązany był do uiszczania odsetek umownych.

Zgodnie z harmonogramem pozwany zobowiązany był do płacenia rat miesięcznych po 1.317 zł.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że między stronami doszło do zawarcia umowy określonej jako umowa pożyczki, która, kwalifikowana jest jako umowa o kredyt konsumencki, do której zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 roku, Nr 126, poz. 715) . Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 tej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1).

Pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew, że saldo zadłużenia wskazane przez powoda jest błędne bowiem powód nie rozliczył prawidłowo wszystkich wpłat pozwanego.

Powód przedstawił szczegółowe rozliczenie należności dochodzonej pozwem, w tym wpłat do dnia skierowania sprawy do sądu , wpłat na poczet ubezpieczenia na życie oraz wpłat dokonanych po wniesieniu pozwu. Pozwany nie podniósł zarzutów do wskazanego zestawienia ani sposobu zarachowania wpłat. Dlatego twierdzenia pozwanego jako nie poparte żadnymi dowodami co do błędnego wyliczenia zadłużenia należało uznać za zbyt ogólnikowe. Sąd nie dopatrzyl się podstaw do zakwestionowania sposobu zaksięgowania wpłat z urzędu.

Jak chodzi o pozostałe zarzuty dotyczące kosztów przygotowania i obsługi pożyczki oraz kosztów ubezpieczenia to należało je uznać za bezpodstawne, bowiem powód nie dochodził niniejszym pozwem tych należności. Pozwany powoływał się na przepisy art. 33 a i 36 a ustawy z dnia 12 maja 2011 r o kredycie konsumenckim twierdząc, że suma wszystkich opłat nie może przekraczać odsetek maksymalnych ustalanych zgodnie z art. 481 § 2¹ kc. Niewątpliwie umowa pożyczki między stronami poddana jest regułom ustawy o kredycie konsumenckim, w tym także wedle regulacji art. 36a ustawy.

Jak przyjmuje się w literaturze prawniczej celem powołanej wyżej normy (art. 36a) jest ochrona konsumentów przed nadmiernym obciążeniem finansowym w związku z kredytem konsumenckim (lichwą), a to wobec niewystarczających możliwości w ograniczeniu pobierania nadmiernych odsetek wynikających z art. 359 § 2¹ kc 4. Jak się też podkreśla obowiązywanie art. 36a i nast. ma zapobiegać obchodzeniu przepisów o odsetkach maksymalnych, a szczególności poprzez zastrzeżenie na rzecz kredytodawcy różnego rodzaju wygórowanych opłat i prowizji.

W dniu 11 października 2015 roku została uchwalona nowelizacja ustawy o kosztach pożyczek (tzn. Ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw) tzw "ustawa antylichwiarska". Celem tej ustawy jest przede wszystkim wyeliminowanie różnego rodzaju nieuczciwych praktyk, stosowanych przez firmy z sektora bankowego oraz przez instytucje udzielające pożyczek konsumenckich.

Jedną z najważniejszych zmian jest wprowadzenie limitu tzw. kosztów odsetkowych pożyczki tj oprocentowania, prowizji, ubezpieczenia, a także kosztów opłaty przygotowawczej oraz administracyjnej. Po nowelizacji, suma pozaodsetkowych kosztów pożyczki nie może przekroczyć następujących wartości:

- 25 % całkowitej kwoty kredytu (część stała);
- 30 % całkowitej kwoty kredytu konsumenckiego w stosunku rocznym (część zmienna);
- 100% całkowitej wartości kredytu, jeżeli jest on udzielany na kilka lat

Ograniczona została wysokość opłat maksymalnych, związanych z zaległością w spłacie należności. Najwyższa opłata za opóźnienie (w stosunku rocznym) może obecnie stanowić dwukrotność wysokości odsetek ustawowych.

Pozwany zarzucił, że powód zastosował wygórowane koszty pożyczki w postaci prowizji, ubezpieczenia i odsetek umownych w ujęciu rocznym.

Zarzuty pozwanego należało uznać za bezpodstawne. Powód wyraźnie wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się niespłacona pożyczka 88.933 zł, odsetki umowne oraz odsetki karne w wysokości wskazanej w pozwie oraz w piśmie procesowym z dnia 20 12 2018 r. Powód nie domagał się zasądzenia należności wynikających z naliczonej prowizji oraz kosztów ubezpieczenia. Kwestie te jako pozostające poza sporem nie były więc przedmiotem postępowania dowodowego w niniejszej sprawie.

Wysokość naliczonych przez powoda odsetek umownych oraz karnych oraz sposób zarachowania dokonanych przez pozwanego wpłat nie został przez pozwanego zakwestionowany. Pozwany nie złożył w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych.

Sąd uznał więc za wiarygodne dokumenty przedłożone przez powoda bowiem nie znalazł powodów by odmówić im przyznania waloru wiarygodności, a pozwany również nie kwestionował ich prawdziwości.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie wskazują, że pozwany nie wywiązał się ze spłaty kredytu na zasadach określonych w zawartej przez strony umowie. To z kolei dało stronie powodowej uprawnienie do wypowiedzenia umowy i postawienia wszystkich należności z umowy w stan natychmiastowej wymagalności, czyli domagania się zwrotu pożyczki wraz z odsetkami umownymi. Zaznaczyć przy tym trzeba, że pozwany przed stwierdzeniem wymagalności całości zobowiązań z umowy pożyczki wypełnił wymogi z punktu 29 umowy, a więc wezwał

pożyczkobiorcę i poręczyciela od zapłaty zaległych rat zakreślając 7 dniowy termin spłaty zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia, a następnie przesłał pozwanym oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. W niniejszej sprawie zostało wykazane, że pozwany nie dotrzymał warunków umowy, a zatem należało uznać, że w okolicznościach niniejszej sprawy oświadczenie o wypowiedzeniu umowy było prawidłowe i nie stanowiło nadużycia prawa ze strony banku.

W związku z powyższym zadłużenie pożyczkobiorcy na dzień wniesienia pozwu, wynosiło 92.140,84 zł oraz 5.914,27 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych od dnia wniesienia pozwu tj 28 06 2018 r do dnia 11 12 2018 r

Podkreślić należy że pozwany . Dostrzeżenia wymaga, że pozwany nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów, które kwestionowałyby jego zadłużenie wobec powoda . Dokumenty przedłożone przez powoda to dowody o charakterze dokumentów prywatnych, jednakże w takim zakresie w jakim ich prawdziwość nie była podważana, zawarte w nich oświadczenia zostały uznane za zgodne z prawdą (art. 253 k.p.c.). W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanego, a jednocześnie ten, nie przedstawił na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W pkt 3 wyroku Sąd na mocy art. 355 kpc postępowanie umorzył w zakresie ograniczonego żądania .

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc.

SSO Marta Kucharczyk – Gemza

ZARZĄDZENIE

1 odnotować zwrot akt z uzasadnieniem

2 odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć

Pełnomocnikowi powoda

3 odnotować urlop s ref od dnia 15 02 – 25 02 2019 r